

Camilo María Díaz, fotografia cedida per la seva filla Pepita María.

CAMILO MARÍA DÍAZ

DEPORTAT 1940
ASSASSINAT 1942
GUSEN

Camilo María Díaz nasqué a Viego, localitat que pertany a Ponga (Astúries), el 4 de maig de 1898 segons registre oficial. Per diverses circumstàncies vingué a fer el servei militar a Catalunya, i s'hi quedà. Casat amb Teresa Banegas, el 1924, visqué amb les filles i l'àvia al carrer de Manuel Tomàs, 39. La seva primera filla, Consol, neix ja a Vilanova i la Geltrú l'any 1925, tot seguit tingueren la Neus, la Pepita i la Margarida.

Segons el padró de 1936, sabem que Camilo era vaquer. Anteriorment havia treballat a la granja Cardús i en aquell moment es trobava sota la direcció d'A. Lleó. Quan va començar la Guerra Civil, Camilo tenia trenta-vuit anys. Tot i que no hi participà era una persona molt compromesa amb els ideals republicans i s'exilià quan el conflicte estava acabant.

Un cop a França la família en rep correspondència en reiterades ocasions. Una primera

és la carta rebuda el 18 de març de 1939 des del camp de Vernet d'Arieja, on explica que es trobava allà amb més de 10.000 presoners republicans. Seguidament, en tornen a tenir constància quan es troba en una companyia de treballadors als Alps, i el 10 de novembre de 1940 envia una altra carta des del Frontstalag 210, on explica que està en mans alemanyes, i en més bones condicions que les descrites en comunicacions anteriors.

Un mes després ja era empresonat al l'Stalag V-D situat a Estrasburg (França) amb matrícula 3105. Del camp d'empresonament en sortia en tren l'11 de desembre de 1940, i al cap de dos dies era deportat i feia entrada al camp de Mauthausen amb matrícula 4975. El 20 d'octubre de l'any següent era traslladat al camp de Gusen, on entrava amb matrícula 14084. El 18 de gener de 1942, al voltant de les quatre de la matinal, Camilo María moria als 43 anys d'edat, al mateix camp, tal com consta al *Todfallsaufnahme* (certificat de mort) custodiat a Arolsen Archives.

La família de Camilo María visqué en la incertesa i no va saber fins a finals de la dècada dels anys cinquanta, a través d'advocats francesos, que havia estat deportat i mort al camp de Gusen. La seva dona, Teresa Banegas, havia quedat vídua amb quatre filles i l'àvia.